

IN MEMORIAM

STJEPAN VINSKI 1925. – 2010.

Rođen u Orlovcu (Bilogora). U 1. moslavačku brigadu pristupa 1943. godine, kasnije je bio pripadnik 3. brigade KNOJ-a.

Poslije rata bio je aktivan u društveno-političkim organizacijama, radni vijek proveo je u PIK Mlin u Gornjem Dragancu. Vrijedno je djelovao i u Udruzi antifašističkih boraca i antifašista Čazma. Nositelj je više odličja i priznanja.

ANTANAS DENIĆ 1930. – 2010.

Rođen u Barbešima (Niš). Radni vijek proveo je u Zagrebu u više poduzeća na poslovima komercijale. Obnašao je odgovorne dužnosti u MZ »Jurica Ribar« i u općini Susedgrad.

Aktivno je radio na obnovi organizacije boraca 1999. godine. Kasnije je u Udruzi antifašističkih boraca i antifašista Susedgrad obnašao dužnost tajnika i predsjednika.

PETAR GRADAC 1923. – 2010.

Rođen u zaselku Graci (Ploče). Kao istaknuti skojevac pristupio je Neretvanskom partizanskom odredu. Ratni put ga vodi u 11. dalmatinsku brigadu s kojom sudjeluje u brojnim borbenim akcijama do konca rata.

Nakon oslobođenja ostaje kratko vrijeme u vojnoj službi. Kao umirovljenik uključio se u rad društveno-političkih organizacija. Odlikovan je s više ratnih i mirnodopskih odlikovanja.

MILAN KLOBAS 1922. – 2010.

Rođen u Brgudcu (Istra). Sudionik je bitnih događaja tijekom NOR-a u Istri i područjima ratnih operacija istarskih brigada i 43. istarske divizije. Obnašao je dužnost komandira, komandanta i načelnika Operativnog štaba za Istru.

Nakon umirovljenja ostaje u JA, napreduje uz školovanje do generalskog čina. Bio je komandant, među inim, i Riječkog garnizona. Kao umirovljenik aktivno je djelovao u društveno-političkim organizacijama i Savezu antifašističkih boraca. Za ratne i poratne zasluge zavrijedio je više odličja i priznanja. Autor je opširne studije »Borbeni put Operativnog štaba za Istru«.

Dr. Stanko Nick

1935.-2010.

Umro je sveučilišni profesor i ambasador Republike Hrvatske **dr. Stanko Nick**, član Saveza antifašističkih boraca i antifašista i potpredsjednik Savjeta antifašista Hrvatske.

Posljednji ispraćaj dr. Stanka Nicka bio je 30. travnja na krematoriju zagrebačkog groblja »Mirogoj«. Od njega su se oprostili **Andrej Plenković**, državni tajnik za europske integracije u Ministarstvu vanjskih poslova Republike Hrvatske, a u ime Visoke škole međunarodnih odnosa i diplomacije **prof. dr. Livia Kardum** te predsjednica Saveza antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske **dr. sc. Vesna Čulinović Konstantinović**.

Dr. Stanko Nick rođen je 1935. u Zagrebu u uglednoj građanskoj obitelji intelektualaca. Djed je u vrijeme Austro-Ugarske bio sudac u Krakovu, otac liječnik, a majka magistrica farmacije. Izbijanje Drugog svjetskog rata dočekali su u Zagrebu. Stankov otac protjeran je iz Zagreba u Visoko u BiH. Pomoću Franjevaca iz tog mjesta uspio se priključiti NOV. Stanko je s roditeljima cijeli rat proveo u NOV da bi nakon rata završio gimnaziju i Pravni fakultet u Zagrebu. Doktorirao je, te se zaposlio u Ministarstvu vanjskih poslova SFRJ u Beogradu. Službovao je u Francuskoj, Australiji i SAD-u. Od 1992. radio je u Ministarstvu vanjskih poslova Republike Hrvatske, a od 2000. godine bio je savjetnik za vanjske poslove predsjednika Republike Hrvatske **Stjepana Mesića**. Nakon toga je bio postavljen za ambasadora Republike Hrvatske u Mađarskoj. Mađari su mu dodijelili priznanje »Radnoti Miklos«, za doprinos

u borbi protiv rasizma, anitsemitsma i netolerancije. Bio je predsjednik Međunarodne komisije za rijeku Dunav, član mnogih međunarodnih organizacija, dekan Visoke škole međunarodnih odnosa i diplomacije u Zagrebu i predavač Međunarodnog prava na više fakulteta u Hrvatskoj i u inozemstvu, kao i Vojnom učilištu »Nikola Zrinski«.

Uz to dr. Nick je objavio je više zapaženih studija i članaka u domaćim i stranim časopisima od kojih se posebno ističu i dvije posljednje knjige »Diplomacija, metode i tehnike« i »Diplomatski leksikon«.

Opraštajući se od dr. Stanka Nicka, predsjednica SABA RH dr. sc. Vesna Čulinović-Konstantinović je rekla da je u Stankovu životu, još jedan sadržaj imao značajnu ulogu. To je njegovo življene antifašizma. Stanko je od svoje 6. godine, dakle od

djetinjstva postao antifašist. Odmah po donošenju rasističkih zakona u tzv. NDH, njegova obitelj je izbjegla pogubljenje koje je pogodilo brojne članove njihove šire obitelji.

U partizanima je kao dječak do oslobođenja bio s majkom, koja je kao magistrica farmacije dala na oslobođenom području i svoj obol, dok je njegov otac služio kao liječnik, a stariji je brat Natko bio član Pratećeg Titovog bataljuna i 1944. je poginuo u borbi protiv njemačkog desanta na Drvar.

Stanko je bio posebno aktivan u Savezu antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske i kao potpredsjednik Saveza antifašista i kao član Međunarodnog odbora SABA RH, rekla je dr. sc. Čulinović Konstantinović.

Dr. Stanko Nick

KEMAL BAZALJKO 1927.-2010.

Rođen je 1927. godine u Stolcu gdje je i živio do 1943. godine kada je stupio u NOV BiH i to u 13. hercegovačku brigadu. S tom jedinicom proveo je cijelo vrijeme rata. Po završetku rata ostao je u vojsci i službovao u više garnizona. Pretežan dio

života proveo je u Zagrebu gdje je 1988. g. i umirovljen u činu general-majora. Po umirovljenju aktivno je radio u organizaciji boraca NOR. Drug Kemal je za zasluge u ratu, kao i u miru bio odlikovan brojnim odlikovanjima.

Sahranjen je u Zagrebu na Mirogoju, a ispratili su ga pored rodbine, brojni prijatelji.